

על אהבה

לא מצאתי ספר
בסטימצקי / צומת ספרים
שמלמד: איך לאהוב. איך לייצר אהבה.
הדבר הכי חשוב בעולם
ואין כמעט ספרים, שמלמדים אותו.
איך להיפתח, לאדם שנקרה בדרכך.
איך לחייך, בעיניים טובות, לזה שאתה עומד מולו.
איך להקשיב, למישהו, ולא להיבהל בהתחלה, אלא לתת לזה. ופתאום אתה שומע על האהבה שלו ל 3
נכדיו, ומתאהב בו, על אהבתו לאחרים.
איך יכול להיות? שאהבה זה המקור מס' 1 לחיים
שאהבה, זה סם החיים
ואין כמעט הדרכה, הדרכות, ל-איך מגדלים את זה.
איך לנשום אדם, תוך כדי ההקשבה אליו
איך לדמיין את חייו, ולהתחבר לסיפור שלו
איך לראות את העיניים שלו, מספרות על הכאב שבדרך
איך לדמיין כל רגע, שהיה לו בבית הספר
ואז, יש חיבור, ביני לבינו, ואז, יש אהבה.
הדבר הכי חשוב בחיים, קשה להסביר אותו. ואנשים, קצת הרימו ידיים מלהסביר אותו.
איך לראות מישהו שמתאמץ, ולאהוב אותו ממש על המאמץ.
איך לתת ללב שלך לפעום, לדפוק, להתבלבל עם הנשימה
מהמחשבה על לחבק מישהו, או לשים ראש על כתפיו/ה.
איך לחשוב על מישהו, ולהתרגש מדרך החשיבה שלו
מהמלל שלו, מהתמלולים שלו, מהשפה שלו, מהקונספטים שלו.
איך להתאהב במנהיגות של אנשים. בדיוק שלהם. ברצינות שבה הם מתייחסים למשימות. איך להתאהב
או לאהוב, את זה שמישהו בחר בך, כחבר. כחברה. כאדם שהוא/היא משקיעים בו. בך.
אהבה קורת לבד? לא רק. אהבה היא משהו פאסיבי שאתה מחכה שיגדל לבד?
לא לא. אפשר לגדל אהבה. ככה הייתי קורא לספר הזה. לגדל אהבה.
לתת עוד מה שניות, למבט בעיניים של האחר.
לשלוח גלים של אהבה בעצמך, מעצמך, מהבטן ומהלב, לאדם השני שאיתך.
לקחת גל של אהבה או שק של אהבה מהבטן, מהלב, ולהעביר אותו בצינור גדול מהחזה שלך לחזה של
האדם שמולך.
להרגיש את הפחד מזה. את החשש. ובכל זאת לשלוח את הגל.
אהבה, זה לנצח את הפחד. את הפחד שיגידו לך לא. את הפחד שלא יחזירו לך אהבה. את השתיקה או
הבלוקיות (בלוק אבן) שאולי תקבל.
אהבה, מגיעה מאהבה לחושים. לחומרים. לירח מלא. לעץ אקליפטוס. לשמיים יפים. לפרח פורח. לריח.
לרוח. לגופיה. לכפות רגלים יחפות. לריח של דשא קצור. לאורות בלילה. תעיר את החושים = תעיר את
האהבה.

אהבה זה האנרגיה שיש בך. מספורט. מתנועה. מתזוזה. ממאמץ. והאנרגיה הזו משתחררת, ומחפשת לאן ללכת.

אהבה זו תשוקה, לחומרים. לבדים. לתספורות. לתווי פנים. לעוצמה! אהבה מגיבה לעוצמה של אנשים. מתרגשת מאנשים איתנים, ומובילים.

אהבה חיה מחיוכים. מצחוק. מחיוכים! אנשים מחייכים מגדלים אהבה. אנשים עם פנים חתומות, חותמים אהבה.

אהבה זו הרפייה. to let luse. להרפות. לשחרר. להפסיק להתנגד. להפסיק להילחם. להגיד "מה שיהיה יהיה". קיי סרה סרה, וואט אבר וויל בי וויל בי. the future not ours to see. אי אפשר לדעת את העתיד לפעמים באהבה, ובכל זאת, ללכת איתה. אז אין ספרים על אהבה. על לגדל אהבה. וחבל.

כי אם היית מגדלת את האהבה שלך היום, ביום שישי בבוקר, היו מתחילים לך חיים חדשים. אהבה אגב, מתחילה בחיבוקים ארוכים יותר, ומושקעים יותר. או בנשיקה בכתף של השני, תוך כדי החיבוק. באהבה.

2

אהבה חיה יותר טוב
בסביבה רכה
רוך בעיניים
רוך בידיים
רוך בכתפיים
רוך במילים
רוך בקצב הדיבור
רוך בפנים
פנים רכות.
רכות היא המעיין של אהבה
רכות זרימה.
נוקשות גופנית, או נוקשות מילולית, חוסמים אהבה.
מהירות הדיבור, חוסמת אהבה. חיתוך הדיבור, חוסמים אהבה.
דיבור רך, מזמין אהבה.
יש בנו יסוד פותח, ויסוד סוגר. יש בכל אחד מאיתנו צינור עם פתח, שסוגרים אותו, או פותחים אותו.
הכעסים של העבר והווה, סוגרים אותו. הרכות, פותחת אותו.
רכות מביאה לריקוד. הרוקדים, פתוחים יותר. רכות גם מגיבה טוב מאוד, בעשיית אהבה.
כשיש אנרגיות דחוסות בתוך אדם
הוא עצמו דחוס
כתפיו דחוסות
ידיו דחוסות
מתקשות להרפות. גם הדמעות בנוקשות הזו מתקשות לצאת. הרגישות מודחקת.

אהבה חיה במקום שמאפשרים לה להרגיש. לבכות. לדמוע. לפרוק. לזעוק. לכעוס.
במקום שבו אתה מאפשר לעצמך להיות חלש

שם האהבה מתפתחת.

בסרטים יש מסעדה איטלקית, 2 נרות, ומפה אדומה לבנה. יש רכות באוויר. יש כינורות, כי כינורות זה
רך. יש מלודיה, פסנתר, כי אהבה היא רכה. לא נוקשה. לא דחוסה.

מים מביאים אהבה. כי אנחנו עצמנו 70% נוזלים, וכשנוזל פנימי פוגש נוזל גופני, נוצרת רכות. ומשם -
אהבה.